

Петъръ обаче отишелъ и, по обичая си, давалъ внимание на католическото служение, питалъ и разпитвалъ що значи туй или онуй дѣйствие. Единъ изъ полскитѣ сенатори му забѣлѣжилъ, че би било много добро ако, въ днитѣ на неговото царуване, са присъединятъ греческата и латинската черкови. Царя отговорилъ :

— „Богъ е далъ на царетѣ власть само надъ народитѣ; надъ чловѣческата съвѣсть има власть единъ Христосъ, и съединението на черковитѣ може да са свърши само съ Божията воля.“

61.

Военна хитрость.

Подъ Нарва, на 8-ий Юний 1704, Петъръ Великий узналъ, чрезъ едно хванато неприятелско писмо, че Шведитѣ очаквали нова войска подъ предводителството на генерала Шлишпейбаха. Единствено за туй той заповѣдалъ на два пехотни и на два кавалерийски полка да са преоблечатъ въ сини дрехи, да зематъ шведски знамена и да тръгнатъ къмъ града. Между туй другъ отрядъ, въ зелена форма, подъ предводителството на Геннина и Меншикова, нападатъ на преоблеченийтъ се въ шведски другари и започеватъ лъжливъ бой. Шведитѣ, като помислили рускитѣ полкове, преоблечени въ сини дрехи, за отряда на генерала Шлишпейбаха, тозъ часъ пратили помощъ отъ достатъчно количество войска, която протърпѣла силно поражение. Слѣдъ туй Нарва паднала на 9-ий Августа.